

StillTime.ttf

Still Time

AAÄB(C)TVEEÉ7AHIIKZZZMMN000ÖPZRRRSŠTUVÜWXXYZZ

aaäb(c)dtveee7ahii kzzzmmn000öpzrrrsštuvüwxxyz

0123456789

~...?!~

V Cezareji žil istý muž menom Kornélius, stobník kohorty, zvanej Itálská. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľuďu a ustavične sa modlil k Bohu. Raz o ňom tiehajúci porokobuhá videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadieť a preľaknutý povedal: „Čo je, Pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužny vysťúpili pred Božiu tvár a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do lorry a zavolaj si Simona s pramením Peter; hŕva u istého Simona, garbiera, čo má dom pri mori.“ Ak keď anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zavolať si dvoch služob a nábožného vojak a z tých, čo mu boli poriadení, všetko im porozprával a poslal ich do lorry. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter myslel o ňom pohľadá na strechu modlitiť sa. Keď vyhladol, chcel jesť. Kým mu pripravovali, padol do vyžrenia. Videl otvorené nebo a zosťupovať akúsi nádobu, ako veľké priestieradlo, spúšťané za štyri rohy na zem. Boli v nej všetky druhy štvornozcov, zemeplazov a nebeské vtáčstvo. I zaznel mu hlas: „Peter, vstaň, zahňaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, Pane, veď som nikdy nejedol nič poškrvené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh očistil, ty nenazývaj poškrveným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hneď bola nádoba vzata do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo to bol za úkaz, klouj videl, zastali pri bráne muži, kloujch poslal Kornélius, a dopýšťovali sa na Simonov dom. Zavolať a pýtali sa, či tam hŕva Simon s pramením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadáš ňá brána muži. Vstaň teda, zid' dolu a bez váhania choď s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zišiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Stobník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ myľáva svedectvo, dostal pokyn od svätého anjela aby si ňá pozval do domu a vyročil svoje slov.“ Zavolať ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí bratia z lorry ho sprevádzali. V ďalší deň prišiel do Cezareji. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu myslel v ústehy, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zvalhol a povedal mu: „Vstaň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Vy viete, že Zid' sa nesmie spolčiť ani s hŕvami a cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškrveným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez váhania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Si to štyri dny práve v túto hodinu, čo som sa o tiehajúci porokobuhá modlil vo svojom dome. Tu prido mncou zastal muž v bielom odeve a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužny. Pošli teda do lorry a zavolaj si Simona s pramením Peter; hŕva v dome garbiera Simona pri mori.“ Hneď som teda poslal po teba a ty si dobre uobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Božou tvárou, aby sme vyročili všetko, čo ti Pán prikázal.“ Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Maozaj poznávam, že Boh nenasadí nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivo. Synom Izraela zoslal slovo a zvestoval pokoj skrze Ježiša Kristus; on je Pánom všetkých: Vy viete, čo sa počíná od Galiley po krstie, klouj hlásal Jan, dialo po celej hŕve; ako Boh pomazal Ježiša z Mazareta Duchom Svätým a mocou a on choďil, dobre robil a uzdravoval všetkých poškrvených diablom, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkého, čo uobil v jubejštej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesil ho na drevo a zabili. Boh ho tiehajúci dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil – nie všetkému ľuďu, ale svedkom, kloujch Boh vopred učil, nám, čo sme s ním po jeho zmluvyčstaní jedli a pili. A prikázal nám, aby sme ľuďu hlásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za sudcu živých i mŕtvých. Jemu myľávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpušenie hriešov každých, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zosťúpil Duch Svätý na všetkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obzietky, čo prišli s Petrom, žasli, že sa dai Ducha Svätého vylial aj na pohanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a veľhŕ Boha. Vtedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zahňajúť, aby boli volou pokrstení ti, čo dostali Ducha Svätého tak ako my?“ A rozkázal ich pokrstiť v mene Ježiša Kristus. Potom ho prosili, aby u nich niektoľko dnu zostal.